

Arrest

nr. 232 982 van 21 februari 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 30 september 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 14 september 2019.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Betrokkene werd gehoord door de politie van Sint Niklaas op 13/09/2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te hetend);

[...]

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2),

- tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,
 - tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,
- uiterlijk op 14/09/2019.d)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

X 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene bezit geen beroepskaart / geen arbeidskaart of single permit. (PV nummer DE.55.L4.014654/2019 van de politiezone en sociale inspectie van Sint Niklaas.)

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

□ Artikel 74/14 §3, 2°: de onderdaan van een derde land heeft de opgelegde preventieve maatregel niet gerespecteerd.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

□ Artikel 74/14 §3, 5°: het verblijf op het grondgebied werd beëindigd in toepassing van artikel 11, § 2, 4°, artikel 13, § 2bis, § 3, 3°, § 4, 5°, § 5, of artikel 18, §2.

□ Artikel 74/14 §3, 6°: het verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land werd niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5°, of werd als kennelijk ongegrond beschouwd op grond van artikel 57/6/1, § 2.

Er bestaat een risico op onderduiken:

V Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Het eerste middel is afgeleid uit de schending van artikel 74/14, §3, 1° en 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van dezelfde wet, van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Het middel wordt als volgt uiteengezet:

“De afwezigheid van termijn is uitsluitend gesteund op de overweging dat er in hoofde van verzoeker een risico op onderduiken zou zijn;

Geen enkel element in het administratief dossier maakt evenwel aannemelijk dat er in hoofde van verzoeker een effectief risico op onderduiken zou bestaan.

Uiteraard kan uit het loutere gegeven van het onwettig verblijf in hoofde van verzoeker (en het ten onrechte voorgehouden) zwartwerk niet ipso facto een risico op onderduiken worden afgeleid.

Indien verwerende partij van oordeel is dat er een risico op onderduiken zou bestaan, dient zij zulks aannemelijk te maken aan de hand van geverifieerde feitelijke gegevens (= feitenvinding) en een deugdelijke motivering.

In casu werd geen zorgvuldig onderzoek uitgevoerd en bevat de bestreden beslissing geen (deugdelijke) motivering terzake het risico op onderduiken.

Verzoeker woont al maanden op hetzelfde adres en was aldaar steeds aantrefbaar zodat er geen sprake kan zijn van enig risico op onderduiken.

Een schending van de zorgvuldigheidsverplichting iuo. de materiële motiveringsplicht iuo. art. 74/14 § 3 Vreemdelingenwet dient aldus te worden aangenomen.”

2.1.2. Het middel viseert uitsluitend de afwezigheid van termijn om vrijwillig het grondgebied te verlaten op grond van artikel 74/14, § 3, 1° van de Vreemdelingenwet (in casu wordt geen toepassing gemaakt van 3°). In casu kan echter niet worden vastgesteld welk actueel belang verzoeker hierbij heeft. Immers, met zijn grief voert hij onrechtstreeks aan dat hem ten onrechte niet de in artikel 74/14, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalde standaardtermijn van dertig dagen zou zijn verleend om vrijwillig uitvoering te geven aan het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, terwijl op heden al een termijn van meer dan dertig dagen is verstreken sedert de bestreden beslissing en uit niets blijkt dat verzoeker het grondgebied al zou hebben verlaten. Het middel kan alleen al om die reden niet worden aangenomen.

2.2.1. Het tweede middel is afgeleid uit de schending van “het hoorrecht (art. 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Unie) (zowel voor wat betreft het bevel als voor wat betreft de afwezigheid van termijn)”.

2.2.2. Vooreerst moet worden vastgesteld dat het Hof van Justitie van de Europese Unie meermaals heeft gesteld dat artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie niet is gericht tot de lidstaten maar uitsluitend tot de instellingen, organen en instanties van de Unie. De aanvrager van een verblijfstitel kan er bijgevolg geen recht aan ontleen om in elke procedure betreffende zijn aanvraag te worden gehoord (HvJ 11 december 2014, Boudjlida, C-249/13; HvJ 5 november 2014, Mukaburega, C-166/13; HvJ 17 juli 2014, Ys e.a., C-141/12 en C-372/12). Het Hof van Justitie heeft in de voornoemde arresten wél gesteld dat het recht om te worden gehoord integraal deel uitmaakt van de rechten van de verdediging, dat een algemeen beginsel van Unierecht is.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar het feit dat verzoeker werd gehoord door de politie van Sint-Niklaas op 13/09/2019 en dat rekening werd gehouden met zijn verklaringen.

Nazicht van het administratief dossier leert dat het “Administratief rapport: Illegaal verblijf-Zwartwerk” van 13 september 2019 onder het punt “7. Verhoor van de betrokkene” wordt gesteld: “geen verklaring gekend”. Verzoeker kan dus worden bijgetreden waar hij betoogt dat hij niet werd gehoord.

Echter moet erop worden gewezen dat verzoeker in casu aangeeft dat, doordat hij niet werd gehoord, hij niet in de mogelijkheid werd gesteld om aan te geven dat er geen sprake is van een risico op onderduiken en dat hij bereid is andere maatregelen te respecteren teneinde zijn vrijwillig vertrek te waarborgen en het risico op onderduiken te beperken. Ook op dit vlak beperkt verzoeker zijn betoog dus tot elementen die betrekking hebben op de afwezigheid van termijn voor vrijwillig vertrek. Gelet op hetgeen reeds werd vastgesteld bij de beoordeling van het eerste middel, moet ook betreffende het tweede middel worden geoordeeld dat verzoeker geen belang heeft bij het desgevallend gegrond verklaren ervan.

Het tweede middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS